

Д-р Альона Біволяру

Керівник колективу української мови і літератури Альона Біволяру після захисту дисертації «Тенденції в лексиці сучасної української мови» здобула науковий ступінь доктора філологічних наук (2010) за розпорядженням Міністра освіти, науки, молоді та спорту Румунії. Викладацьку діяльність на факультеті іноземних мов і літератур Бухарестського університету розпочала у 2008 році під час проходження аспірантури в Докторській школі «Мови та культурні ідентичності».

Д-р Біволяру навчалася в Бухарестському університеті за спеціалізацією українська і румунська мови та літератури. У 2005 році отримала диплом магістра слов'янської філології на факультеті іноземних мов та літератури, Бухарестського університету, а у 2006 – магістра міжнародного бізнесу, факультет міжнародних економічних відносин Бухарестської економічної академії.

Сфера наукових зацікавлень: українське термінознавство, когнітивна лінгвістика, запозичення в українській лінгвокультурі, лінгвокультурологія, гендерні студії, жіноча історія, український постмодернізм.

Співробітник Центральної комісії з отримання сертифікатів перекладачів іноземних мов (з 2011 року), Голова Національної спеціалізованої комісії «Рідна мова та інші навчальні предмети української меншини» за наказом Міністерства Освіти Румунії (з 2013 року). Керівник дипломних робіт студентів рівнів бакалавра та магістра та науково-методичних робіт для отримання I-го ступня для вчителів загально-освітніх закладів Румунії.

Основні публікації:

Біволяру А. Тенденції в лексиці сучасної української мови, Монографія. - Бухарест, Видавництво університету Бухареста, 2016.- 231с.

Біволяру А. Роль запозичень в поточному формуванні фінансової термінології в Україні./ Збірник наукових праць.- Галац.: Видавництво University Press, 2008.- с. 207-214.

Біволяру А. Аспекти графічної адаптації англійських запозичень в українській мові./ Збірник наукових праць.- Галац.: Видавництво Europlus, Галац, 2009.- с. 312-319.

Біволяру А. Динаміка українського фінансової лексики в контексті глобалізації./ «Romanoslavica» LI № 1. – Бухарест. Видавництво університету Бухареста 2015.- с.119-131.

Біволяру А. Жіночність у прозі Марії Матіос./ «Romanoslavica» LI No.4. – Бухарест. Видавництво університету Бухареста, 2015.- с. 9-13.

Біволяру А. Образ Заходу в українській постмодерній прозі./«Romanoslavica», том LII, 1. – Бухарест. Видавництво університету Бухареста. 2016.- с.71-81.

Біволяру А. Іншомовні вкраплення в українській постмодерній літературі/ Журнал Російська філологія XXXIII, № 1/2017. том 2. EUB 201.- с. 23-29.

З історії україністики в Бухарестському університеті

Вивчення слов'янських мов на Філологічному факультеті Бухарестського університету починається у 1949 р., коли створюється відділення слов'янських мов. У 1951 р. вона розділяється на відділення російської мови і літератури та відділення слов'янських мов, на якому вивчали болгарську, сербсько-хорватську, чеську, словацьку, польську та українську мови. Першим викладачем української мови був випускник Філософського факультету Чернівецького університету Костянтин Драпака.

У 1948-1956 кафедрою завідувала Лучія Джамо-Діаконіце, викладачка старослов'янської мови, а в 1956-1958 рр. – академік Еміл Петровіч. З 1958 р. її було поділено на кафедру північно-західних слов'янських мов (польська, словацька, чеська, українська), завідувачим якої була випускниця одного із радянських вузів, русистка Катерина Фодор, і кафедру південно-слов'янських мов (болгарська, сербсько-хорватська, старослов'янська), якою керував сербо-хорватист Мірко Жівковіч, далі – русист Георге Міхеїле (1958-1963).

У 1963 році згадані славістичні кафедри об'єднали з Інститутом російської мови ім. М.Горького і на їх основі в Бухарестському університеті було створено факультет слов'янських мов. Його деканами були колишній ректор Інституту російської мови Т.Руденко (1963-1967), Георге Міхеїле (1967-1971), пізніше словакіст, вихованець Братиславського університету, Корнеліу Барборіке (1971- 1975) і випускник Бухарестського університету Дорін Ґемулеску (1976- 1978).

1969 р. утворено три менші одиниці: кафедру польської і української мов під керівництвом І.К.Кіцімія (1969-1985), чеської і словацької, (П.Олтяну 1969-1985), болгарської, сербо-хорватської і старослов'янської (М.Жівковіч 1969-1985).

На кафедрі української мови викладалися курси «Вступ до наукових досліджень», «Історія України», «Географія України». У курсі літератури цілий семестр відводився викладанню українського фольклору, а в курс мови входили діалектологія, історична граматики, історія літературної мови. Викладався також цілий ряд спецкурсів з мови, літератури, фольклору тощо. Така навчальна програма забезпечувала солідне освоєння обраної студентами спеціалізації. Крім цього, в умовах щорічного набору і при п'ятирічному навчанні нараховувалося багато лекційних і практичних годин. У колективі українців, наприклад, у певний час діяло десять штатних і кілька позаштатних працівників.

Після Грудневої революції 1989 р., починаючи з січня 1990 р. філологічний факультет розділився на факультет румунської словесності і факультет іноземних мов та літератур, а кафедра славистики – на кафедру російської мови і кафедру слов'янських мов, якою почергово завідували полоніст Іон Петріке (1990-1996), сербо-хорватист Дорін Ґемулеску (1996-2004), полоніст Константін Джамбашу (2004-2012). Студентські групи склалися спочатку із 10, потім із 15 осіб.

У 2012 р. кафедру російської мови і кафедру слов'янських мов об'єднано у Департамент російської та слов'янської філології, яким завідує сьогодні відомий спеціаліст зі сербської літератури проф. Октавія Неделку, двічі обрана продеканом Факультету іноземних мов та літератур Бухарестського університету. Тут викладаються російська, українська, польська, чеська, словацька, болгарська, хорватська, сербська мови. Існує також лекторат словенської, македонської та вірменської мов. Науково-педагогічний колектив української секції складається з двох лекторів, д-ра Альони Біволару і д-ра Марії Хошук, та асистента, д-ра Романа Петрашука.